

- 138 -

CHƯƠNG 17

Huệ ngưng ngừng :
— Anh vừa đi xa nên mệt, em xách giùm không được ư ?
Thạnh chỗ :
— Sao mày không bế luôn nó có hơn không.

(CON NỮA)

Ở ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

☆ LÊ XUYỀN

Phần 2

- 58 -

CHƯƠNG 3

— Hồng phải, đâu có quên một chục thứ cũng chẳng
 ăn thua gì nhưng quên mất cái vụ này thì ngặt lắm ? Kề
 như đi bộ này ăn trét hết ?
 Duyên càng lấy làm lạ thêm :

CÒN NGÀ

- 103

Tổng chỉ huy xe hơi báo hiệu, người lính gác ra hướng dẫn
Thiếu Tá Vương vào hầm chỉ huy phó Tiểu Khu I

— 43

PHẦN I

CHƯƠNG 4

Nội vui mở ra một kích thước lớn. Mặt trời hồi hộp
trời lên từ chỗ nấp kín đáy nhất với những hình oanh quạt
hồng chói và to rộng đến vô cùng. Toàn bộ rừng ở đó chẳng
tương tự các vó sò hàng đặng quật đồng thanh đó.

— Bầy cá vàng rồi, vào đánh răng rửa mặt.

- 6

CHƯƠNG 4

— Sao em đứng yên vậy ? em định đi kèm Anh nữa ?
Phượng gật đầu ;
— Em đang từ chối thì anh đến, thôi chào anh. Nhờ
anh nói lại với bà chủ em không đủ khả năng nhận việc nữa

- 57

Họ im lặng đi bên nhau, để cho bàn tay chúng nói với

— 55

— Anh Hữu ...
Lao long ngại, lật dật chạy lại đỡ chàng :
— Anh có sao không ?
Hữu khoát tay lộ vẻ giận dữ :
— Có đang ra đi, dừng lại đứng chờ ai !

Tuấn Tá Hùng đăc Thiệu Tá Mưu và các bđ

tiếp tế đã gọi riêng lên cho 4 chai VSOP !
Thiếu Tá Vương gạt đầu :

EO BIẾN ĐA TÌNH

— Này !
— Anh chịu không nổi rồi đa !
Này ! Yêu nhau trời long đất lở thế này ! Chừng nào anh ly dị được vợ ?
— Cái thằng luật sư Thanh là cái thằng rồi chết nước

NGƯA HỒNG

— Phụng, phải nghe anh, bộ em...
Phụng lắc đầu :
— Anh tưởng là em ghen chứ gì ? Không anh ạ, em chỉ hơi ngạc nhiên thôi à mà cũng không có gì đáng ngạc nhiên phải không anh ?

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SỎI

Sợ đương không kịp thấy. Chàng mới lẳng lơghé tiế

(Còn nữa)

TÚY HỒNG

LÊ HẠNG

(Còn nữa)

TỦ DUYÊN

CÒN NỮA

NGỌC LINH

(Còn nữa)

